

İmam Hatip İnadı Değil, Zulümde Israr!

Haksöz

Geçtiğimiz ay toplanan Milli Eğitim Şurası'nda alınan bir kararla üniversitelere girişte katsayı uygulamasının kaldırılması oy çokluğuyla kabul edildi. Katsayı uygulaması üniversite giriş imtihanlarında ilk kez 28 Şubat sürecinde başlatılmış ve giderek daha da ağırlaştırılmış bir eşitsizlik, adaletsizlik formülü. Her ne kadar birtakım "bilimsel" izahlarla, "ülke gerçekleri ve gerekleri" ile temellendirilmeye çalışılsa da, bu uygulamanın temel hedefinin İmam Hatip Lisesi mezunlarının önünü kesmek olduğu başından beri bilinmekte.

28 Şubat sürecinde dayatılan 8 yıllık kesintisiz eğitim uygulamasıyla birlikte İmam Hatip Liseleri adeta komaya sokulmuştu. 28 Şubatçılar İHL'leri kesip, budamak adına zaten keşmekeş içindeki eğitim sistemini daha da büyük bir kaosa sürüklemekten çekinmediler. İHL karşıtlığı o boyuttaydı ki, adeta tüm meslek liselerinin cezalandırılmasına dönüştü. Aynı süreçte ağır adımlarla uygulamaya konulan katsayı düzenlemesi ise İHL'ler ve İHL'lerle birlikte tüm meslek liseleri için öldürücü darbe oldu.

Sistematik İHL Düşmanlığı

Laik-Kemalist zihniyet İHL'ler üzerinden inanılmaz uygulamalara imza attı. Sırf bu okulları budamak, orta kısımlarını kapatmak için 8 yıllık zorunlu eğitim kesintisiz biçimde uygulamaya konuldu. Hiçbir yerde örneği görülmeyen bu uygulamayla orta öğretim bir anlamda ilkokullaştırılmış, eğitim kalitesi geri çekilmiş oldu. Bu okullara yönelik ağır psikolojik hareket çocuğunu İHL'lere göndermek isteyen velilerin zor bir tercihle baş başa kalmasını getiriyordu. Malum süreçte İHL mezunu olmak adeta sabıka kaydı işlevi görmeye başladı. İleride çocuklarının "vebalı" muamelesi görmesinden korkan ailelerin uzaklaşmasıyla hızlı biçimde bu okullar boşaltıldı.

Her yıl kayıt dönemlerinde medya "bu sene imam hatiplere kayıtlar şu kadar azaldı" diye müjdelere verdi! Kimi yerlerde sınıfların birleştirilmesi yoluyla binalar boşaltıldı ve okul binalarına kaymakamlıklarca el konuldu. Çoğu yerde arsasını hayırseverlerin bağışladığı, inşaatını halkın yaptırdığı bu binalar bazen Milli Eğitim'e devredilerek farklı okullara dönüştürüldü, bazen de farklı amaçlar için örneğin adliye binası olarak kullanılmaya başlandı.

Elbette darbecilerin psikolojik baskılarla yetinmeleri söz konusu olamazdı. Ve katsayı hokkabazlığını icat ettiler. Güya öğrencileri alan seçmeye yönlendirme ve erken bir dönemde mesleki tercihlerde bulunmaya sevk etme hedeflenmişti ama herkes asıl amacın İHL mezunlarına üniversite yolunu kapatmak olduğunu biliyordu. Hemen her dönem değişik seviyelerde sürdürülmüş olan İHL aleyhtarı karalama kampanyasına bu süreçte ivme kazandırıldı. İHL mezunlarının bağlı bulundukları örgütler, cemaatler, tarikatlar eliyle hukuk fakültesi, siyasal bilgiler ve benzeri okulları tercihe yönlendirildikleri ve bu yolla kamuda kadrolaşarak devleti ele geçirmeye çalıştıkları şeklinde klasik Kemalist komplo teorileri zaten uzun bir süredir sistemli bir propaganda faaliyetiyle işlenmekteydi. Dolayısıyla bu vahim gidişata dur denilmesi gerekiyordu!

Katsayılarla oynaya oynaya İHL mezunlarının üniversiteye girişleri zorlaştırıldı; hatta sadece İHL değil, tüm meslek lisesi mezunları için yüksek öğrenim görme yolu aşamalı biçimde kapatıldı. İHL mezunlarının gidebilecekleri tek yer kalmıştı: İlahiyat Fakülteleri. Ama İlahiyatlara girebilmek de artık her babayiğidin harcı değildi. Sürekli olarak bu okulların kontenjanları düşürüldü, kimi yerlerde ise hiç kontenjan verilmeyerek eğitim durma noktasına getirildi.

Katsayı uygulamasının ortaya çıkardığı manzara inanılmaz bir adaletsizlik örneği olarak tarihe geçecektir. Aynı imtihana giren iki kişinin, aynı sorularla fakat farklı değerlendirme kriterleriyle karşılaşması gerçekten savunulması zor bir saçmalık. Buna rağmen Kemalist kadrolar bu uygulamayı canla başla savunmakta, bu adaletsizliği gidermeye yönelik talepleri şiddetle bastırmaya çalışmaktalar. AK Parti'nin hükümete gelmesinden sonra bu konuyla ilgili birkaç girişimi de bu çevrelerce başarıyla püskürtüldü. Her şeyiyle eşitsizlik, adaletsizlik abidesi gibi duran bu düzenin yüksek öğrenim alanında sürdürdüğü katsayı zulmü de YÖK ve yargı işbirliğiyle bugüne kadar korundu.

Hükümet Şura Aracılığıyla Gönül Alıyor!

Şimdi muhtemelen seçim sürecinin yaklaşmasının da etkisiyle hükümet söz konusu adaletsizliği giderme yolunda birtakım çabalar sarfetmekte, belki de buna "çaba sarfetme görüntüsünde" demek daha doğru olacaktır. Bu meyanda geçen ayın ortasında toplanan Şura'da bu konuyla ilgili bir teklif de değerlendirilmeye alınıp, yıllardır başta İHL'ler olmak üzere tüm meslek liseliler için kabusu dönmüş bir uygulamanın kaldırılmasına yönelik bir tavır ortaya konuldu. Şura'da alınan kararın bağlayıcılığı bulunmuyor. Tavsiye niteliği taşıyan kararın YÖK engelini aşması imkansız. Şura tavsiyesi uyarınca hükümetin kanun çıkarması durumunda ise Sezer ve Anayasa Mahkemesi engelleri devreye sokulacaktır.

Kıscası bir nevi "ölme eşeğim ölme, bahar gelsin yonca bitsin!" durumuyla karşı karşıyayız. Buna rağmen kopartılan vaveyla ise darbeci, faşizan koronun çığırtkanlıkla ortamı germe ve zinde güçleri teyakkuzda tutma taktiğinin bir parçası. Hükümetin adeta temel reflekse dönüştürdüğü "aman gerginlik olmasın!" hassasiyeti dayatmacıların işini kolaylaştırmakta, geniş bir manevra alanı sağlamakta. Onlar ciyakladıkça hükümet sinmekte, hükümetin sindiği görüldükçe ciyaklama dozu artmakta.

Üniversitelerde uygulanmakta olan başörtüsü yasağı gibi, katsayı uygulamasının da 28 Şubat darbe ortamının bir ürünü olduğu, yakın zamana dek gerek İmam Hatip Liseleri gerekse de diğer meslek lisesi mezunlarının üniversiteye girişte böyle bir kısıtlama ile karşılaşmadıkları pek hatırlanmıyor. Sanki şimdiye kadar uygulamanın hep bu şekilde olduğuna dair oluşturulan imajla birlikte, yapılmak istenen değişiklikler bir tür işgüzarlık, hatta provokatörlük şeklinde değerlendirilip, mahkum edilmeye çalışılıyor. Eşi benzeri görülmemiş bir eşitsizlik, adaletsizlik uygulamasının kaldırılmasına yönelik çabalar bu yüzden medyada "imam hatip inadı" ve benzeri başlıklarla kamuoyuna sunuluyor. Bir tür mevzi koruma çabası bu: "Zor elde ettik kaptırmayız, uzlaşmayız, tartışmayız bile!" yaklaşımı. Bu konulara dair bir değişiklik, yeni bir düzenleme yapılmasına dair bir hazırlık, söz, hatta niyet serdedildiği andan itibaren malum koro yaygarayı basıyor. Öyle bir gürültü kopartıyorlar ki, konuya ilişkin bir şeyler yapmak şöyle dursun, gündeme getirilmesi dahi cesaret istiyor.

Oysa sorunun çözümü için öncelikle söz konusu uygulamaların kaynağında darbeci ortamın dayatmaları olduğu ve dolayısıyla mevcut halin olağanüstü şartlarda oluşturulan usulsüz, hukuksuz, ahlaksız bir tutumun ürünü olduğu akıldan çıkarılmamalı. Bu durumda yapılması gereken şey ise darbe ortamında ters yüz edilenin yerli yerine oturtulması olarak görülmeli. Ne yazık ki, egemen zorbarların kopardığı gürültü mağdurlar ve mağdurların hukukunu koruması beklenenleri de etkisi altına almış görünüyor. Bu yüzden korkuyla, tedirginlikle konuya yaklaşıyorlar ve doğal olarak da çözümü sürekli erteliyorlar. Nitekim Şura'da alınan katsayının kaldırılması kararının doğurduğu gürültüyle Şura'nın son oturumunda değişiklik maddesinin içeriğine birtakım muğlak hükümler eklendiği ve bu yolla düzeni, egemenleri rahatlatma kaygısının ön planda tutulduğu görüldü. Bu tür manevralarla "karşı taraf" teskin edilmeye çalışılsa da sonucun fazla değişmediği ortada. Zorbarlar sahip oldukları ayrıcalıkları, dayattıkları adaletsizlikleri aynen sürdürebilmek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar.

Hükümetin Acziyeti Çözüme Değil, Çözölmeye Zemin Hazırıyor!

28 Şubat süreci geneli itibariyle tam bir fiyasko oldu. Darbeciler her şeyi ellerine yüzlerine bulaştırdılar. Her alanda krizler, gerilimler üreten darbe politikaları siyasi zeminde de hedeflediğinin tam tersi bir görüntünün ortaya çıkmasına vesile oldu. Ama iki konu var ki, darbe politikaları halen kesintisiz biçimde uygulanmaya devam ediyor. Bunlardan biri başörtüsü yasağı; diğeri ise eğitimde tesis edilen kışla düzeni. Bu iki konuda darbeci zihniyet adeta bir varlık yokluk kavgası vermekte.

Hükümet başörtüsü yasağı konusunda havlu atmış halde. Sorunu gündeme getirmeye bile takati yok! Hatta daha da kötüsü yasağı içselleştirmeye yönelik çabaların da bu arada alttan alta yaygınlaştırıldığı görülüyor. Sorunu çözemeyenler bir yandan af ve benzeri düzenlemelerle sözde mağdurların haklarını teslim etme adına "başörtüsünü çözme" sonucu veren girişimlere ön ayak olurken, bir yandan da sorunun çapının küçük olduğu, az sayıda insanı ilzam ettiği gibi söylemleri dillendirerek yasakçıların elini güçlendiriyorlar.

Eğitim-öğretim alanında ise son Şura örneğinde görüldüğü üzere, hala bir şeyler yapılmaya çalışılıyor görüntüsü mevcut ama karşılaşılan güçlü tepki nedeniyle yakın vadede bir şeylerin değişebileceğine pek kimse inanmıyor. Hükümetin de bu konuda mağdurlarla aynı karamsarlığı paylaştığı görülmekte; nitekim ciddi, etkili ve sonuç almaya matuf çabalar görülüyor. Şüphesiz başta Cumhurbaşkanlığı olmak üzere, Anayasa Mahkemesi, Danıştay, YÖK gibi kurumların kuşatmasını yarmanın kolay olmadığı ortada ama hükümetin de bu kuşatmayı aşma noktasında sağlam bir iradeye sahip olmadığı da açık. Gerilim olmasının mantığı her türlü adaletsizliği, haksızlığı örten bir şal vazifesi görüyor. Bir müddet sonra da zaten zulmü, çirkinliği içselleştiriyorsunuz.

Zulme Karşı Tavrı Akidevi/İdeolojik, Aynı Zamanda Ahlaki Bir Gerekliliktir de!

Bu noktada hükümetin içten ve samimi bir tavır içinde olmadığı, bu konuların yaratacağı gerilimi göze alamadığı görülmekte. İhaleler, akçalı işler konusunda gösterilen "cesur" tutumun, siyasi konular söz konusu olduğunda yerinde yeller esiyor. Ama sorumluluk makamında oturması dolayısıyla esas sorumlu olsa da, tek sorumlu hükümet değil. Maalesef sorunun birinci dereceden muhataplarının tavrı da hükümetten farksız; aynı çekingen, sindirilmiş, gerektiğinde bedel ödemeyi göz alamayan ruh hali bu çevrelerin de ortak sorunu, temel bir açmazı.

İslami duyarlılık sahibi kesimlerde zaten muhalefet bilinci ve tavrının hep zaaflı bir nitelik taşıması zorbaların adeta köpeksiz köyde değneksiz dolaşmasına zemin teşkil etti. Buna bir de AK Parti ile birlikte içine girilen "bekleyelim, nasılsa hallederler" rehaveti, daha doğrusu sorumluluktan kaçış psikolojisi de eklenince dayatmacıların işi daha da kolaylaşmış oldu. Dolayısıyla yaşanan zulmün, adaletsizliğin hesabını vermesi gerekenler sıralandığında zulüm düzenini korumaya matuf mutlaka içeriden örülü barikatlar da mutlaka ele alınmalı, sorgulanmalı.

Aynı çerçevede gözden ırak tutulmaması gereken bir gerçek de yaşadığımız ülkede geniş yığınların adaletsizliği, zulmü kolaylıkla kanıksayan, içselleştiren tutumları. Ne yazık ki, bu ülkede cari düşünce biçimi hesap soran, sorgulayan, eleştiren değil; itirazın karşılık bulmasının mümkün olamayacağını baştan kabul ederek sinen, sineye çeken bir nitelik taşımakta. Bu yüzdendir ki, örneğin İHL tartışmaları sürecinde meslek liselerinin de tırpanlandığını gören pek çok kişi, "neden bu haksızlık", "neden bu zulüm" diye hesap sormak, karşı çıkmak yerine, "meslek lisesi mezunlarının günahı ne?" savunusuna sarılabiliyorlar. Çözüm sadedinde öneri getirenlerden bazıları da örneğin "meslek lisesi mezunları haksız bir bedel ödüyor, madem konu İmam Hatip Liseleri, o zaman bu okullar ayrı bir kategoride değerlendirilsin" şeklinde önerilerde bulunabiliyorlar. Yani "İHL mezunlarına zulmetmekte kararlıysanız, bizi ayrı bir konuma oturtun" denilebiliyor.

Oysa şurası gayet açıktır ki, zulme ve haksızlığa karşı ahlaki ve insani erdemlerden hareket etmek yerine teslimiyetçi bir ruh haliyle adaletsizliği içselleştiren bu tutum zorba ve zalim düzenin en büyük güç kaynağıdır. Ve o zorbalık bazen topyekün, bazense dönüşümlü biçimde toplumun tüm kesimlerini ezmeye, sindirmeye yönelmektedir. Sadece İslami değerleri, ilkeleri bastırmak, yok etmekle yetinmeyen; özünde insani, ahlaki, akli pek çok değeri ve güzelliği de kirleten, bastırmaya, yok etmeye yönelen bu düzene karşı çıkmak, onun hukuksuz, adaletsiz uygulamalarına direnmek insanlık onurunun bir gereği ve bu ülkede yaşayan herkes için daha güvenli yarınların temel şartıdır.

Haksöz Dergisi Sayı: 189 - Aralık 2006

Kaynak: İmam Hatip İnadı Değil, Zulümde Israr! - Haksöz